

Arrest

nr. 234 607 van 30 maart 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 Yvoir

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 september 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 18 augustus 2016 toe op het Belgische grondgebied en diende op 9 september 2016 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 28 april 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 2 oktober 2017 (RvV 2 oktober 2017, nr. 192 960).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 9 mei 2017 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoekster diende op 17 november 2017 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) trof op 11 september 2019 een beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoekster werd hiervan op 18 september 2019 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.11.2017 bij onze diensten werd ingediend door:

V.(…), G.(…) (R.R.: …)

geboren te (…) op (…)

F.(…), A.(…) (R.R. …)

Geboren te (…) op (…)

nationaliteit: Armenië

adres: (…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 05.09.2019 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het algemeen beginsel van de bewijskracht van geschriften, zoals neergelegd in de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek. Verzoekster stelt in haar eerste middel het volgende:

“Dat het Hof van Cassatie bij arrest van 19 oktober 2000 eraan herinnerde dat de beslissing besluitend dat de handelingen een bewering bevatten die er niet in vermeld staat of die een bewering niet bevatten die er in vermeld staat het beginsel van de bewijskracht van geschriften schenden (arrest nr. C90245F). Dat de raadgevende arts van tegenpartij in casu in zijn medisch advies aangeeft dat :

(…)”

Dat de bestreden beslissing, die zich grondt op het medisch advies opgemaakt door de raadgevende arts van tegenpartij aangeeft dat:

(...)

Dat deze beweringen regelrecht indruisen tegen de vaststellingen die Dr. L.(...) tijdens zijn talrijke consultaties met verzoekster maakte.

Dat verzoekster, volgens Dokter L.(...), psychiater, aan een ernstige depressie lijdt met een ernstgraad van 7/7.

Dat volgens Dr. L.(...) « Elle se sent sans force, (...), abusée, maltraitée. Elle a peur constamment pour elle. Elle ne dort pas ses nuits, elle fait des cauchemars. Ps : dépression sévère anxieuse, stress posttraumatique sévère chronique. »

Dat Mevrouw thans twee keer per maand in behandeling is bij de psycholoog N.(...) K.(...) K.(...).

Dat Mevrouw K.(...) K.(...) vaststelt : « Dès le début de la prise en charge, il nous est apparu que Madame présentait une perturbation profonde de l'humeur (F 43.0) et de la cognition (F 44), résultant de son vécu traumatique dans son pays d'origine sur un fond d'une personnalité vulnérable (F 32.0). »

Dat, gezien de gezondheidstoestand van Mevrouw een hospitalisatie aangeraden is.

Dat de behandeling levenslang gevolgd moet worden.

Dat Mevrouw K.(...) K.(...) uitdrukkelijk vermeldt : « Le suivi psychiatrique et psychothérapeutique rie peuvent interrompus et doivent se poursuivre pour une durée indéterminée ».

Dat er in geval van stopzetting van de behandeling een « risque de passage à l'acte hétéro-ou auto agressif » bestaat.

Dat er ook een zelfmoordrisico bestaat.

Dat tegenpartij de in het middel beoogde beschikkingen dus duidelijk schendt.”

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekster stelt in haar tweede middel het volgende:

“• Eerste lid : het oorzakelijk verband tussen de gezondheidstoestand van verzoekster en de in het land van herkomst beleefde gebeurtenissen

Overwegende dat de aandoeningen waaraan verzoekster lijdt, en namelijk haar posttraumatische stressstoornis, nauw verbonden zijn met de gebeurtenissen die verzoekster in haar land van herkomst beleefde.

Dat dit oorzakelijk verband benadrukt werd in de aanvraag tot machtiging tot verblijf, zoals volgt opgesteld: « Attendu que la maladie de la requérante trouve son origine dans les traumatismes graves qu'elle a connus dans son pays d'origine. L'ARMENIE.

Ou 'en raison de ce problème de santé mentale la requérante doit être suivie régulièrement par un psychiatre.

Que ce dernier, un spécialiste qui a personnellement rencontré la requérante, indique expressément «Madame V.(...) G.(...) souffre d'une dépression sévère, anxieuse suite au traumatisme psychique et physique dans son pays d'origine. ».

Qu'il est dès lors évident que la requérante doit être soignée en Belgique.

Qu'en cas d'arrêt elle risque de suicider ».

Dat deze elementen werden ontwikkeld in een ondertitel betiteld : « Lien de cause à effet entre le problèmes de la requérante et le pays d'origine ».

Dat verzoekster bijgevolg al de aandacht van tegenpartij en dus a fortiori van haar raadgevende arts trok op de bijzonder schadelijke gevolgen voor haar fysische en psychische integriteit van een terugkeer naar haar land van herkomst.

Dat de raadgevende arts in het kader van zijn medisch advies slechts verklaart :

«(...)»

Dat de raadgevende arts, in tegenstelling tot de artsen en de psycholoog verantwoordelijk voor de aanvraag 9ter, verzoekster niet ontmoette.

Dat hij preciseerd dat verzoekster tijdens haar reis geen complicaties ondervond, hoewel zij niet in behandeling was.

Dat het om een subjectieve en niet-onderbouwde vaststelling gaat.

Dat de raadgevende arts van tegenpartij zich op veronderstellingen grondt.

Dat verzoekster vol hield terwijl zij geen behandeling had.

Dat dit niet met zich brengt dat zij geen stressstoornis vertoonde.

Dat verduidelijkt moet worden dat verzoekster zich tijdens haar reis niet meer in haar land bevond, dat de oorzaak van trauma is.

Dat zijn opmerking zeer opvallend is.

Dat hij nooit het oorzakelijk verband met het land van herkomst ter sprake brengt.

Dat hij duidelijk geen rekening geeft gehouden met de elementen van het dossier.

Dat de voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel tegenpartij ertoe verplichten alle elementen van het administratief dossier in aanmerking te nemen.

Dat het middel gegrond is.

Tweede lid : de ernstgraad van de ziekte van verzoekster en de beschikbaarheid en toegankelijkheid tot de zorgen in het land van herkomst

Overwegende dat tegenpartij van mening is dat : «(...)»

Dat uit het standaard medisch getuigschrift opgemaakt door Dr. L.(...) blijkt dat verzoekster aan een actieve aandoening lijdt.

Dat het medisch getuigschrift een ernstgraad van 7/7 vermeldt.

Dat de van de ernst van de aandoening waaraan verzoekster lijdt daarenboven werd beoordeeld terwijl zij zich in BELGIE bevond, in een veilige leefomgeving, waar verzoekster over een belangrijke medische begeleiding kan genieten, hetzij een psychiatrische en psychotherapeutische follow-up, evenals een medicamenteuze behandeling.

Dat, indien verzoekster weer terecht zou komen in de traumatiserende sfeer die de oorzaak van haar pathologie is, (Zie supra), en niet over een dergelijke medische begeleiding en medicamenteuze behandeling zou genieten, het geen twijfel lijdt dat haar aandoening in grote mate zou verergeren, en dat dit, zoals Dr. D.(...) het in zijn standaard medisch getuigschrift van 02 april 2015 vermeldt, niet alleen een risico voor haar psychische, maar ook voor haar psychische integriteit als gevolg zou hebben.

Dat immers blijkt uit de stukken die in bijlage gevoegd zijn aan de aanvraag tot machtiging tot verblijf ingediend door verzoekster op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, dat verzoekster niet zou kunnen genieten over de geneesmiddelen en behandelingen die haar gezondheidstoestand vereisen indien zij ertoe gedwongen zou worden naar haar land van herkomst terug te keren.

Dat verzoekster dus ongetwijfeld "o/? zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft" in de zin van het artikel 9ter.

Dat tegenpartij dus moet onderzoeken of de zorgvoorzieningen vereist door de gezondheidstoestand van verzoekster evenals haar medicamenteuze behandeling niet alleen in haar land van herkomst beschikbaar waren, maar ook toegankelijk waren, quod non in onderhavig geval.

Dat de bestreden beslissing zodoende duidelijk verkeerd gemotiveerd blijkt te zijn en de in het middel beoogde beschikkingen bijgevolg schendt."

2.2. Beide door verzoekster aangevoerde middelen worden omwille van hun inhoudelijke verwevenheid hieronder gezamenlijk behandeld.

2.3. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek. Deze bewijsregeling heeft geen uitstaans met de administratiefrechtelijke beslissing waarbij een medische regularisatie-aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek hebben betrekking op het bewijs van verbintenissen uit overeenkomst en hebben derhalve een zuiver privaatrechtelijk karakter en zijn derhalve niet van toepassing op een administratiefrechtelijke procedure (RvS 16 oktober 2002, nr. 111.627), zodat de schending ervan niet op dienstige wijze kan worden aangevoerd.

In wezen komt het betoog van verzoekster erop neer dat zij de beslissing onwettig acht omdat de beoordeling door haar behandelende arts verschilt van de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr.

211.838). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 9ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag en in het bijzonder artikel 9ter, §3, 4°, van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

*De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.
(...)”*

In artikel 9ter, §3, 4°, van de vreemdelingenwet wordt het volgende bepaald:

“§ 3

*De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:
(...)”*

*4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;
(...)”*

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 17 november 2017 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag ging vergezeld van een standaard medisch getuigschrift (hierna: het SMG) van 16 oktober 2017 dat werd opgemaakt door psychiater dr. O. L. Qua diagnose wordt in het SMG beschreven dat verzoekster zich krachteloos en lusteloos voelt en angst heeft, 's nachts niet slaapt en nachtmerries heeft. De arts vermeldt een ernstige angstige depressie ten gevolge van een mogelijk ernstige chronische post-traumatische stress-stoornis met een ernstgraad van 7/7. Blijkbaar werd een medicamenteuze behandeling voorzien en werd een hospitalisatie aangewezen geacht.

De arts stelt dat er nood is aan socio-juridische hulpverlening en opvolging door een psychiater/psycholoog en dat in geval van afwezigheid hiervan er een suïcide-risico bestaat en een risico op hetero- of auto-agressief gedrag.

In het getuigschrift van de psychologe N. K. K. van 7 november 2017 wordt gesteld dat de problematiek van verzoekster verbonden is aan traumatische ervaringen in haar land van herkomst.

2.8. De ambtenaar-geneesheer bracht op 5 september 2019 een medisch advies uit naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf waarin het volgende werd gesteld:

“(..)

Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 16/10/2017 van Dr. O.(...) L.(...) (psychiater) en het niet medische stuk d.d. 07/11/2017 van Mevr. N.(...) K.(...) K.(...) (psycholoog) weerhoud ik dat het gaat om een 32-jarige vrouw die zou lijden aan een ernstige angstige depressie ten gevolge van een mogelijke ernstige chronische posttraumatische stress stoornis (PTSS).

De chronologie (zie administratief dossier1) toont aan dat Mevr. V.(...) met haar mogelijke psychische problemen ten gevolge van de beweerde traumata de stresserende reis naar een onbekend land, België, samen met haar echtgenoot en 2 zoontjes aangevat heeft en dit zonder behandeling en zonder de minste complicatie (suïcide, hetero- en auto-agressie), wat bewijst dat zij in staat is om met haar onbehandelde psychische problemen te reizen. Na haar aankomst in België in augustus 2016 gaf betrokkene niet aan dat zij psycho-emotioneel ziek was of medicatie nodig had. Zij gaf enkel aan last te hebben van haar

schildklier, rug en van spataders. Deze klachten worden echter niet vermeld op de ingediende medische stukken.

Daarna heeft betrokkene nog meer dan een jaar hier geleefd met haar dan reeds oude vermeende psychische problemen en nog steeds zonder (gespecialiseerde) behandeling en dat zonder de minste complicaties. Ik leg de nadruk op het ontbreken van enige complicaties (suicide, hetero- en auto-agressie) tijdens deze lange stressvolle periode zonder behandeling, terwijl deze ernstige complicaties in afwezigheid van een behandeling geattesteerd worden.

Toen er dan eindelijk psychiatrische en psychologische zorgen ingesteld werden voor "majeure" psychische problemen, bleek de mentale toestand van betrokkene niet ernstig genoeg om dringende of dringende maatregelen te nemen. Nochtans attesteert de psychiater dat een hospitalisatie geïndiceerd is, terwijl betrokkene niet opgenomen wordt, doch slechts, ongeveer 3 weken later (07/11/2017), een psycholoog raadpleegt.

Er blijkt dus geen gevaar te zijn voor het leven en de fysieke integriteit van Mevr. V.(...). Het betreft hier geen kritieke gezondheidstoestand en evenmin een zeer gevorderd stadium van ziekte. Er is geen nood aan hospitalisatie met permanent medisch toezicht. De aandoening vereist geen dringende maatregelen zonder dewelke er acuut levensgevaar zou kunnen ontstaan. De medicamenteuze behandeling van de angstige depressie is momenteel ruimschoots overschreden², zodat er ook geen risico bestaat voor een onmenselijke en vernederende behandeling, wanneer er geen adequate medische zorgen zouden zijn in het land van herkomst of van terugname.

Uit het voorliggende medische dossier blijkt dan ook geenszins een tegenaanwijzing voor een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen."

De gemachtigde van de minister verwijst in zijn beslissing naar het medisch advies van de arts-adviseur dat als basis dient voor en waarvan de motieven integraal deel uitmaken van de bestreden beslissing. Bijgevolg dienen de beslissing en het advies gezamenlijk te worden onderzocht (cf. RvS 21 oktober 2014, nr. 228.829). Het onderzoek en de appreciatie van de door de vreemdelingen aangebrachte medische gegevens behoren uitsluitend tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer en het komt de Raad niet toe de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer te betwisten (RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)).

2.9. Verzoekster stelt in haar middel in wezen dat de beoordeling door de arts-adviseur verschilt van deze door de behandelende psychiater. Wanneer een verblijfsaanvraag op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt afgewezen, zal dit veelal precies zijn omwille van het feit dat de arts-adviseur in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager tracht te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten. Het enkele gegeven dat de arts-adviseur tot een andere beoordeling komt dan de behandelende arts van de betrokkene, betekent niet dat die beoordeling niet kan worden gevolgd (cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.947).

2.10. Naar aanleiding van de kritiek van verzoekster merkt de Raad op dat noch in het medisch advies, noch in de bestreden beslissing wordt ontkend dat er een verband bestaat tussen de stressstoornis van verzoekster en de gebeurtenissen in het land van herkomst. De arts-adviseur leidt evenwel uit de gegevens van het SMG en het administratief dossier af dat de aangevoerde post-traumatische stress, die zijn oorsprong zou vinden in het land van herkomst van verzoekster, niet eerder behandeld werd en blijkbaar geen aanleiding gaf tot complicaties, hoewel verzoekster toen de stresserende reis maakte van haar land van herkomst naar België. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoekster bij het afleggen van haar verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming op 14 september 2016 geen melding maakte van psychische problemen. De arts-adviseur weerlegt de risico's die, bij een afwezigheid van behandeling, in het SMG in het vooruitzicht worden gesteld. De arts adviseur wijst uitdrukkelijk "op het ontbreken van enige complicaties (suicide, hetero- en auto-agressie) tijdens deze lange stressvolle periode zonder behandeling".

Tevens merkt de arts-adviseur op dat in het SMG wordt aangegeven dat "une hospitalisation est indiquée", terwijl er geen enkele indicatie bestaat dat verzoekster ooit zou zijn gehospitaliseerd en dat zij blijkbaar enkel een psychologe raadpleegt.

Met betrekking tot de medicamenteuze behandeling van de angstige depressie wordt op basis van informatie van het internet gesteld dat deze ruimschoots overschreden is. De arts-adviseur concludeert dan ook dat er *“kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft”*, zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

2.11. Verzoekster kan niet worden bijgetreden waar zij stelt dat de arts-adviseur zich louter zou baseren op subjectieve veronderstellingen. Verzoekster weerlegt immers geenszins de pertinente vaststelling van de arts-adviseur dat zij niet werd behandeld in de periode tussen haar binnenkomst op het Belgische grondgebied en het ogenblik waarop het SMG door dr. O. L. werd opgesteld. Verzoekster weerlegt evenmin de vaststelling dat de behandelingsduur voor haar voorgehouden depressie ruimschoots overschreven is. Waar verzoekster opmerkt dat de arts-adviseur verzoekster niet heeft ontmoet en een onzorgvuldig onderzoek meent te ontwaren, dient te worden geduid dat het onderzoek aan het lichaam en het raadplegen van deskundigen, zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet, louter facultatief is (cf. *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 35).

2.12. De arts-adviseur is geenszins gebonden door de graad van ernst die door de behandelende arts op het SMG wordt vermeld. Het komt immers aan de arts-adviseur toe om op grond van het geheel van de diagnose en de voorziene behandeling na te gaan of de aandoening wel degelijk een bepaalde ernst vertoont.

2.13. Uit artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet vloeit ook geenszins de algemene wettelijke verplichting voort om steeds en ongeacht de concrete medische problematiek waarop de aanvraag gebaseerd is, de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst te onderzoeken. Aangezien de arts-adviseur tot de conclusie kwam dat de medicamenteuze behandeling van de depressie ruimschoots overschreden is, kon zij besluiten dat er *“ook geen risico bestaat voor een onmenselijke en vernederende behandeling, wanneer er geen adequate medische zorgen zouden zijn in het land van herkomst of van terugname”*. Bijgevolg zijn de rapporten over de gezondheidszorg in Armenië, die verzoekster als bijlagen bij haar verzoekschrift aanbrengt (Verzoekschrift, bijlagen 3-9), niet dienstig.

2.14. Aangezien de arts-adviseur concludeerde dat er kennelijk geen sprake was van een ziekte, zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, diende de gemachtigde van de minister de aanvraag in toepassing van artikel 9ter, §3, 4°, van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren.

2.15. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de minister bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht.

Beide middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN